לא שנו אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה פירום דמנחה דטוקן לשטורין ולא שייך כלל נמי דלא שמן ולבונה: מאי לא דלא אמר מנחה · וחיה דנרסי אי הכי אימא סיפא עשרון תורה אור

אמר ועוד לא שנו אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה לא, יחיב רב נחמן וקאמר לה להא שמעתא איתיביה רבא לרב נחמן [אמר יביא סלת] ולא דלא אמר מנחה לא, דאמר מנחה בלא שמן ולבונה יביא שמן ולבונה מאי לאו דלא אמר מנחה לא, דאמר מנחה חצי עשרון יביא עשרון שלם מאי לאו דלא אמר מנחה לא, דאמר מנחה, אי הכי אימא סיפא "עשרון ומחצה יביא שנים" כיון דאמר "מנחה איחייב ליה בעשרון כי אמר חצי עשרון לא כלום קאמר" (הוא) לא צריכא דאמר "רבי עלי מנחה חצי עשרון ועשרון" דכיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון כי אמר חצי עשרון ולא כלום קאמר כי, הדר אמר עשרון מיתי עשרון אחרינא אי הכי דבי שמעון פוטר שלא התנדב בדרך המתנדבין אמאי אמר רבא ר' שמעון *בשיטת ר' יוסי אמרה דאמר [אף] בנמר דבריו אדם מחפים: מתני' מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון ומביא בכלי אחד ג) (אם אמר הרי עלי ס"א מביא בכלי אחד) "אם אמר "הרי עלי ס"א" מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד שכן ד) שהציבור מביא ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד, דין ליחיד שהוא פחות מן הציבור אחד, אמר ר"ש והלא אלו לפרים ואלו לכבשים ואילים נבללים זה עם זה אלא עד ששים יכולין ליבלל, אמרו לו בכלי אחד בכלי אחד ששים *נבללין וששים ואחד אין נבללין אמר להם כל מדות חכמים כן בארבעים סאה הוא מובל, ובארבעים סאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול בהן: גמ' ושאיל שאילה למעלה מרבי יהודה בר אילעאי מנין לאומר הרי עלי ששים ואחד מביא ששים בכלי אחד ואחד ז) בכלי אחד פתח רבי יהודה בר אילעאי *ראש המדברים בכל מקום ואמר שכן מצינו ציבור מביאין ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד, דין ליחיד שפחות מן הציבור אחד א"ל ר"ש והלא אלו פרים ואילים ואלו כבשים אלו בלילתן עבה ואלו בלילתן רכה אלו בלילתן שחרית ואלו בלילתן בין הערבים ואין נבללין מזה על זה, אמרו לו אמר אתה: אמר להם הרי הוא אומר *וכל מנחה בלולה בשמן ורבה אמרה תורה הבא מנחה שיכולה להיבלל, אל בששים נבללין בששים ואחד אין נבללין אמר לו *כל מדת חכמים כן הוא בארבעים סאה הוא מובל, בארבעים סאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול, כביצה ממטמא מטמאת אוכלין כביצה חסר שומשם אין ממטא מטמאת אוכלין, שלשה על שלשה ממטמא מדרס שלשה על שלשה חסר גימא אדם אינו ממטמא מדרס וכי אין נבללין מאי הוי והא תנן *אם לא בלל בשמן *אמר רבי זירא כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת ז) בו, וכל שאינו ראוי לבילה, בילה מעכבת בו/אמר רבי ביבי אמר רבי יהושע בן לוי מעשה בפרדה ז) ארח של בית רבי שמחה ושיערו חכמים את דמה ברביעית, מתיב רבי יצחק בר ביסנא *העיד רבי יהושע בן בתירא על דם נבילות שהוא טהור ואמר רבי יהושע בן בתירא מעשה והיו ז) נודרין ערוגאות לאריות באיסטריא של מלך והיו עולי רגלים שוקעין עד רכובותיהן בדם ולא אמרו להם דבר אישתיק, אמר ליה ר' זריקא מאי טעמא לא קא מהדר־מר? אמר ליה היכי אהדר ליה דאמר רבי חנין *"הנו חייך חלואים לך מנגד" זה הלוקה תבואה משנה לשנה "ופחדים לילה ויומם" זה הלוקה תבואה מערב שבת לערב שבת "ולא תאמן בחייך" זה הסומך על הפלטר והדוא

[ספרים נג:]

[ולגליל יהי פירוש דלמר' לגבן דאמרי ס' לגנים מני קים לה דלמן נבללים יפה ולא ומיין נמרי"ם]

[נרטנים סב: סכת נג:]

רבינו נרשם

לפיהדר ביה: לא שנו דאמר יביא מן הראשון אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה לא: לישנא אחרינא אבל אמר מנחה שעורים גליא דעתיה דלשעורים נחבון: כי אמר חצי עשרון לא כלום אמר דהא אמר מנחה עשרון אמאי מביא שנים אי הכי דקאמרת דאמר מנחה אמאי ר' שמעון פוטר בטל ן: בשיטת ר' יוסי אמרה: ביה"פ הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד עשרונות כיצד ליג פרים ל"פ לשני אלים ר' ליר כבשים ל"ד וכ' לב' הסירין וכ' לב' כבשים (של פוקח שבת) הרי ס"א: ואין נבללין מזה על זה ודינו זה עם זה דחלבי בלילתן רבה חלבי בלילתן עבה: אלא הדינו מעמא דעד ס' יכולין לבטל בלח אחד אפי' לא: אמרו לו בס' נבללין בס"א אין נבללין

בחמיה: קרטוב שמיני שבשמיניה חלת (לשני ב'): (ר' זירא) אמר כל הראוי לבילה שיכול לבטל בלח אע"ג שלא בלל אין בילה מעכבת בו וכשר הכל שאינו ראוי לבילה בטל בו שהרי אינו ראוי לבטל ופטל: ושיערו חכמים את דמה שלא היה בו פחות מרביעית לישמא נבלה דאיכא בשיעורין נקט דאי: עדיראות עדרים של בחמות: חיה עולי רגלים וכרגים ואכלי תרומה:

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה ס"ג לף וכו' כמתנדבים ולא נרסי' בשיטת ר' יוסי אמרה: (ב) ד"ה אלא אפי' וכו' בפרק אמי מדמה דאמר אמינ:

עין משפט נר מצוה

כב א ב מיי' פ"ו מהל' מעה"ק הלכה י:

כג ג ד מיי' שם סל"ו ז:

כד ה מיי' פ"ו מהלכות מעילין ושופטין הל' יד:

כה ו מיי' פ"ד מהלכות מקואות הלכה ה סוף ש"ע יו"ד סימן רמ סעיף ה:

כו ז מיי' פ"ד מהל' מעה"ק הלכה ה:

כז ח מיי' פ"ג וכ"ג מהלכות כלים הל"ב:

כח ט מיי' פ"ג מהל' מעה"ק הלכה יא:

כט י מיי' פ"ו פ"ז שם הלכה ו:

ל כ מיי' פ"ז מהלכות שאר אבות הטומאה הלכה ד:

שיטה מקובצת

א) מלת מאי לאו: ב) קאמר ל"צ: ג) חיובת אם אמר כו' עד בכלי אחד נחוק: ד) שכן מצינו שה"צ בורר: ה) לכבשים ואינן ו) ואחר שמביא: ז) זה אמר לו: ח) אמר לו: ט) בו עי' תוס' (יומא דף קד): י) חיבת אחת נחוק: יא) נחדרין עדרות ס"א עדראות עדרים של בחמה וחיה שלי רגלים וכרגים אוכלי תרומה: חרגים"ת יב) אלא אמר הרי עלי ס) תשעורים: יג) המתנדבים הסיר ומה"ד בשיטת רבי יוסי אמרה דאמר בפסכת תמחה בפרק ביצד מעריסין (דף כו ע"ב) חיבת ח"ג נחוק: יד) לה דאמר: טו) לה לחיות: טז) חשבים: יז) מעכבת בו: יח) הוא הרביעית: יט) נחדרין מבשר:

נוסח אחר

ר"ל ר"ל ר"ל מקום דאמר מנחה ה"ל לטמן ראשון הינו דאמר אמר מאמר אמר ר' טרפון הרי ר' טרפון אלי הבכיר מנחה לא בלום קאמר

מאיר

מקיבוץ קטיות על הרב

תוספות

נוסח

ר"ל ר"ל ר"ל מאי מנחה אמר ר' יוסי אמרה אמר ר' יוסי אמרה אמר ר' יוסי אמר